

JUSTITSMINISTERIET

Lovafdelingen

Folketinget
Europaudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 28. april 2017
Kontor: Stats- og Menneskerets-
kontoret
Sagsbeh: Jacob Guldborg Rasmus-
sen
Sagsnr.: 2017-0032/06-0087
Dok.: 2274078

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 106 (Alm. del), som Folketin-
gets Europaudvalg har stillet til justitsministeren den 31. marts 2017.
Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Kenneth Kristensen Berth (DF).

Søren Pape Poulsen

/

Jens Teilberg Søndergaard

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 7226 8400
F +45 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 106 (Alm. del) fra Folketingets Europaudvalg:

”Hvilke oplysninger kan ministeren give om det østrigske forslag om forbud mod islamistiske ekstremister – såkaldte salafisters – uddeling af informationsmateriale, herunder koraner, og finder ministeren det ikke betimeligt at overveje et lignende forslag i dansk ret?”

Svar:

1. Justitsministeriet har til brug for besvarelsen indhentet et bidrag fra de østrigske myndigheder gennem Udenrigsministeriet.

2. Det østrigske Udenrigs- og Integrationsministerium har oplyst, at lovforslaget, som der refereres til i spørgsmålet, er en del af den østrigske koalitionsregerings samlede integrationslovpakke (Integrationsgesetz).

Lovforslaget indfører en underretningspligt til sikkerhedsmyndighederne i den østrigske færdselslovs § 83, stk. 3 (Straßenverkehrsordnung 1960, BGB1. Nr. 159). I forbindelse med udstedelse af bevilling til brug af offentlige veje til ikke-trafikmæssige formål tager myndighederne i dag udelukkende højde for eksisterende og forventelige trafikforhold (§ 82). Fremadrettet skal sikkerhedsmyndighederne underrettes om mistænkelige sager, når der er betænkelighed ved, om formålet med den ikke-trafikmæssige benyttelse strider med den offentlige orden eller sikkerhed.

Politidirektoratet i det ansvarlige forbundsland (Bundesland) skal herefter undersøge, om formålet med den ikke-trafikmæssige benyttelse stemmer overens med de faktiske omstændigheder og underrette den ansvarlige færdselsmyndighed om, hvorvidt der er fare for den offentlige orden eller sikkerhed. Der må først træffes beslutning om tildeling af bevilling, når vurderingen foreligger. Hvis politidirektoratet erklærer, at en gennemførelse af forehavendet vil udgøre en fare for den offentlige orden eller sikkerhed, må der ikke tildeles bevilling.

3. Den danske ambassade i Wien har i en uofficiel oversættelse oplyst, at den del af lovforslaget, som spørgsmålet angår (§ 83, stk. 3), har følgende ordlyd:

”Artikel 7

Ændring af færdselsloven 1960

Færdselsloven fra 1960 (StVO 1960), BGB1. Nr. 159/1960, ..., bliver ændret således:

1. Til § 83 bliver der efter afsnit 2 tilføjet følgende afsnit 3:

§ 83. Undersøgelse af forehavendet

(1) Inden tildelingen af en bevilling jf. § 82, skal forehavendet efterprøves under hensyntagen til de nuværende og forventede trafikforhold. En væsentlig - en bevillingstildelings udelukkende - påvirkning af sikkerheden, lethed og den glidende afvikling af trafikken foreligger især, såfremt:

a) gaden bliver beskadiget,

b) gadebelysningen og gade- eller husskilte bliver dækket til,

c) tingene i luftrummet over gaden ikke mindst befinder sig 2.20 m over fortovet og 4.50 m over kørebanen,

d) tingene ved siden af kørebanen hæmmer fodgængere på fortovet eller i vejrabatten og ikke mindst er i en afstand på 60 cm fra kørebanen.

(2) Såfremt der i et fodgængerområde, en boliggade eller i en mødezone (Begegnungszone) ikke er et fortov, så gælder afstandsangivelsen jf. afsnit 1 lit. c [...].

(3) Såfremt det grundet bestemte omstændigheder kan antages, at formålet med forehavendet (§ 82 afsnit 1) er til fare for den offentlige orden jf. § 81 SPG (sikkerhedspolitiloven) eller den offentlige sikkerhed, skal sikkerhedsmyndighederne underrettes derom. En bevilling i henhold til § 82 afsnit 1 må ikke tildeles, hvis det respektive forbundslands politidirektorat i dets udtalelse har tilkendegivet, at gennemførelsen af forehavendet (§ 82 afsnit 1) ville udgøre en fare for den offentlige orden eller sikkerhed. Såfremt det er muligt, bør udtalelsen – uden unødigt udsættelse - fremsendes indenfor 10 arbejdsdage.

2. Til § 103 bliver der efter afsnit 17 tilføjet følgende afsnit 18:

”(18) § 83 afsnit 3 i udgaven jf. Bundesgesetz BGB1. I Nr. xx/2017 træder i kræft med udgangen af dagen for bekendtgørelsen.”

4. Det er om baggrunden for lovforslaget oplyst, at myndighederne ønsker proaktivt at kunne modvirke potentiel radikaliserings i Østrig i forbindelse med spredning af radikalt tankegods.

Tyske erfaringer i forbindelse med den såkaldte "Lies-kampagne" (en koranuddelingskampagne som organisationen DWR (Die Wahre Religion) stod bag i mange tyske samt enkelte østrigske byer i 2016) har herved spillet en rolle forud for udformningen af det østrigske lovforslag. Særligt den tyske efterretningstjenestes offentliggørelse af, at 140 personer, der aktivt havde deltaget i koranuddelingsaktiviteter i Tyskland, efterfølgende var draget i krig i Syrien eller Irak som såkaldte "foreign terrorist fighters" (fremmedkrigere), har bidraget til et skærpet fokus på lovgrundlaget på området. Østrigske sikkerhedsmyndigheder skulle i den forbindelse have tilkendegivet, at den aktuelle lovgivning på området til en vis grad begrænsede myndighederne i at kunne modvirke en eventuel trussel i forbindelse med spredningen af radikalt informationsmateriale på offentlige veje.

Det er hensigten med lovforslaget, at uddelingsaktioner, hvis formål er rettet mod den offentlige orden og sikkerhed, eksempelvis spredningen af radikalt tankegods på offentlige veje, skal modvirkes.

5. Det er om lovforslagets status oplyst, at lovforslaget i marts 2017 er vedtaget i det østrigske ministerråd. Lovforslaget skal herefter behandles i det udenrigspolitiske udvalg, dernæst i "Nationalrat" og i "Bundesrat" (parlamentets to kamre), hvorfor der fortsat kan ske ændringer af lovforslaget. Lovforslaget kan blive vedtaget og træde i kraft til sommer.

6. Jeg vil understrege, at jeg tager skarpt afstand fra personer, som drager til Syrien og Irak for at kæmpe for f.eks. Islamisk Stat, eller som søger at undergrave danske love og værdier. Regeringen har stor og vedholdende fokus på problemstillingen. I øvrigt indeholder straffeloven en række bestemmelser, der bl.a. forbyder hvervning til og deltagelse i kamphandlinger i udlandet som fremmedkriger og kriminaliserer ytringer i forskellig form. I den forbindelse kan f.eks. nævnes straffelovens § 114 c om bl.a. hvervning til terrorisme og tilslutning til væbnede styrker, straffelovens § 266 b om udbredelse af trusler og forhånende udtalelser mv. og straffelovens § 136, stk. 2, om offentlig billigelse af terror. Endvidere kan nævnes straffelovens § 136, stk. 3, som trådte i kraft den 1. januar 2017, og som indebærer, at det nu er strafbart som led i religiøs oplæring udtrykkeligt at billige terror, drab, voldtægt, voldshandlinger, incest, pædofili, frihedsberøvelse, tvang og flerkoneri.

7. Som anført ovenfor angår det østrigske initiativ ikke et forbud mod uddeling af koraner.

Indførelsen af et forbud mod uddeling af koraner, som ikke vedrører andre religiøse skrifter, vil rejse alvorlige spørgsmål i forhold til religionsfriheden i grundlovens § 67 og artikel 9 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention (EMRK) samt diskriminationsforbuddet i grundlovens § 70 og artikel 14 i EMRK om forbud mod diskrimination på baggrund af religiøse tilhørsforhold.